

HABITATGE SOCIAL

El Tercer Sector gestiona un edifici amb 44 veïns vulnerables

Persones que han viscut al carrer, que tenen addiccions o malalties mentals comparteixen aquesta finca de la Zona Franca

ROSA M. BOSCH
Barcelona

Després d'anys deambulant per habitatges compartits i sobreviuint al carrer, l'octubre passat José María Erustes es va instal·lar en un assolellat edifici del barri de la Marina de la Zona Franca. Tenir un sostre li ha canviat la vida, a ell i als seus 43 veïns. Tots són usuaris d'entitats socials que han estat seleccionats per ocupar els 32 pisos d'aquest bloc construït per l'Incasòl el 2007 i ara gestionat per

Habitat3, fundació impulsada per la Taula del Tercer Sector de Catalunya.

L'edifici, destinat inicialment a joves menors de 35 anys, va estar ocupat per bandes dedicades al tràfic de drogues i va ser objecte d'actes vandàlics. El 2014, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya va aconseguir desallotjar tots els ocupants i va poder iniciar un procés de rehabilitació que va culminar amb la cessió de la gestió de l'immoble a Habitat3, que actualment administra a Catalunya 211 habitatges en els quals viuen 640 persones sense recursos.

Amb el bloc de la Zona Franca es fa un pas més. Aquí conviuen joves amb fills menors de tres anys en risc d'exclusió social, persones com Erustes que han passat llargues etapes dormint al carrer, ciutadans amb malalties mentals i d'altres que intenten

superar addiccions. Cinc mesos després que es tornessin a obrir els pisos, els promotors de la iniciativa afirmen que s'ha dissipat la por que s'estigmatitzés els inquilins. "Per evitar-ho vam fer una exhaustiva tasca prèvia amb les entitats del barri perquè coneguessin el projecte i no els rebutgessin. De fet, les associacions que hi participen van seleccionar persones que ja havien començat a fer el pas cap a una vida autònoma. No hi ha hagut cap situació problemàtica. Al contrari, tots estan fent una evolució positiva, s'ajuden els uns als altres", comenta Carme Trilla, presidenta d'Habitat3. Les sis entitats que han seleccionat els beneficiaris d'aquest projecte pioner a Catalunya fan un seguiment d'un o diversos dies a la setmana de cada un d'ells.

La mesa d'emergència social de la Generalitat rep cada mes

entre 50 i 60 sol·licituds per atendre peticions urgents d'habitatge, la majoria a causa de desnonaments, va indicar ahir Carles Sala, secretari d'Habitatge de la Generalitat. "Nosaltres tenim 300 casos pendents de resoldre, però si hi afegim els

Carme Trilla: "Tots els inquilins han fet una evolució positiva, s'ajuden els uns als altres"

de les nou meses d'emergència de diferents ajuntaments de Catalunya la xifra puja a un total de 1.500. Fins a final d'any volem donar sortida a mil casos", va subratllar Sala en la presentació de la iniciativa de la Zona

Franca.

José María Erustes, en un quart pis, o Juanjo García, en un primer, gaudeixen d'un habitatge de 40 metres quadrats, amb una habitació. Tots dos paguen de lloguer una quantitat que en teoria no ha de superar el 18% dels seus ingressos. "Jo vaig treballar 30 anys de cambrer en diferents ciutats, ara en tinc 59 i cobro una paga de 426 euros. Abans vivia en una habitació molt precària, ara estic millor. Aquí em relaciono amb una companya de la Fundació Salut i Comunitat i ve a veure'm l'Alba", explica García al saló de casa seva. Alba López és la treballadora social de Salut i Comunitat, especialitzada en persones amb malalties mentals i addiccions, que visita García dues o tres vegades a la setmana per resoldre les seves necessitats.

Trilla remarca que l'accés a un habitatge és clau perquè els col·lectius més vulnerables puguin culminar el procés de reinserció a la societat. A més de persones de mitjana o més avançada edat hi ha quatre famílies amb nens petits. L'objectiu és que aquest edifici sigui una parada en el seu camí cap a la independència. ●

ALEX GARCIA

José María Erustes ahir al matí al seu pis de la Zona Franca

Obres de teatre i feines de voluntariat

■ "He passat per molts allotjaments de la ciutat: pisos compartits, habitacions... Però no va funcionar", explica José María Erustes, de 53 anys, al saló de la seva nova casa, decorada amb fotos de les obres de teatre en què participa i de les seves excursions amb Arrels, la fundació especialitzada en persones sense sostre que li dona suport. Pare d'una filla i un fill i ja avi, dedica el temps a tasques de voluntariat a Arrels i al teatre. "Vaig treballar des dels 14 anys com a soldador i vaig acabar al carrer. I una cosa porta a l'altra. L'alcohol..." Aquest pis en què viu tot sol és el seu ancoratge: ja fa plans per posar armaris a la cuina. Entre els seus veïns hi ha sis companys d'Arrels amb qui comparteix cafè i tertúlies.

Una discussió familiar entre sogre i gendre acaba amb un mort a Bellpuig

JAVIER RICOU
Bellpuig

Una discussió entre un veí octogenari de Bellpuig (Urgell) i el seu gendre, d'uns 60 anys, va acabar ahir amb l'últim dels homes mort per una ferida d'arma de foc. Va passar a mig matí a l'antiga fàbrica de prefabricats Gabernet, ubicada al polígon d'aquesta població.

Sogre i gendre estaven sols en

aquesta nau (el negoci havia parat pràcticament la seva activitat fa un any) i els Mossos van detenir a la mateixa fàbrica l'home de 80 anys com a autor dels trets. El presumpte homicida no s'havia mogut de l'escenari del crim i, segons algunes fonts, va ser ell mateix qui va trucar a una ambulància després de ferir presumptament de mort el seu gendre.

Els encarregats de la investi-

gació van traslladar l'agressor a dependències policials i no es descarta que ben aviat s'ordeni una reconstrucció del crim per constatar que la primera versió donada pel presumpte homicida als agents es correspon amb la realitat dels fets.

La víctima, Josep, era natural del Palau d'Anglesola però feia dècades que vivia a Bellpuig. A més a més, vivia amb la dona i dos fills a la mateixa casa que els

sogres. De fet, la filla del presumpte homicida i el seu home s'havien fet càrrec del negoci, que havia aixecat el sogre de la víctima.

Aquest crim en família va sorprendre els veïns de Bellpuig, ja que tant víctima com agressor eren molt coneguts en aquesta població de la comarca de l'Urgell. Tot apunta que abans dels trets –l'arma utilitzada podria ser una pistola– els dos homes van mantenir una discussió acalorada. L'origen d'aquesta disputa (una de les hipòtesis apunta a desavinences econòmiques) no ha estat confirmada, ja que no hi ha cap testimoni dels fets. En el moment que les

primeres persones (empleats de l'Ajuntament i una ambulància) van arribar a la fàbrica ja havia passat tot. El presumpte autor dels trets no s'havia mogut del lloc i tampoc no va oposar cap mena de resistència en el moment en què els Mossos li van comunicar que quedava detingut per un delictes d'homicidi.

Es dona la circumstància que feia poc que aquest home havia perdut la dona. I tota la família (la víctima, la dona i filla del detingut i els dos fills del matrimoni) encara vivien sota el mateix sostre. Tots havien participat aleshores en l'explotació del negoci familiar. ●